



۱ کدام گزینه با عبارت "پدر رابعه عهد کرده بود که از مخلوق هیچ نخواهد" تناسب مفهومی ندارد؟

- (۱) هرکه زین گلشن لبی خندان تر از گل بیدش  
خاطری فارغ ز عالم چون توگل بیدش
- (۲) روزی طلب ز درگه حق کن که پیش خلق  
لب باز کردنت در توفیق بستن است
- (۳) عطا از خلق چون جویی، گر او را مال ده گویی؟  
به سوی عیب چون پویی، گر او را غیب دان بینی؟
- (۴) من عاشقم و دلم بر او گشته تباه  
عاشق نبود ز عیب معشوق آگاه

۲ فعل ماضی استمراری سوم شخص مفرد از کدام مصدر، با فعل دوم شخص جمع مضارع اخباری آن یکسان است؟

- (۱) رفتن  
(۲) خندیدن
- (۳) گفتن  
(۴) ساختن

۳ کدام پرسش، انکاری است؟

- (۱) می‌باید بدانم، راضی هستی یا نه؟  
(۲) برای چه به ماه و ستارگان می‌اندیشی؟
- (۳) چگونه می‌بینی عمل خویش را؟  
(۴) دزد را کی زهره آن بود که گرد چادر او گردد؟

۴ کدام بیت نادرستی املائی دارد؟

- (۱) شنیدم که در تنگنایی شتر  
بیافتاد و بشکست صندوق در
- (۲) به یغما ملک آستین برفشانند  
و زانجا به تعجیل مرکب براند
- (۳) سواران پی در و مرجان شدند  
ز سلطان به یغما پریشان شدند
- (۴) گرت قربتی هست در بارگاه  
به خلعت مشو غافل از پادشاه

۵ در بیت کدام گزینه نادرستی املائی هست؟

- (۱) نوعروسان چمن را که جهان آریند  
با گل روی تو بازار لطافت بشکست
- (۲) خسروانند گدایان لب شیرینت  
خسرو آن است که او را چو تو شیرینی هست
- (۳) دوش گفتم بنشین زانک قیامت برخواست  
فتنه برخواست چو آن سرو خرامان بنشست
- (۴) چشم مخمور تو گر زانکه ببیند در خواب  
هیچ هشیار دگر عیب نگیرد بر مست

سوم شخص مفرد فعل‌های "ماضی استمراری" و "مضارع اخباری" در همهٔ مصدرهای زیر تنها در یک حرکت اختلاف دارند، به جز .....

- (۱) خوردن
- (۲) بردن
- (۳) خواندن
- (۴) کندن

چندتا از واژه‌های زیر نادرست معنا شده است؟  
 "طّزار: مایهٔ آرامش / جاه: درجه / مشقّت: مهربانی / خسیس: پست / قحطی: کمیابی / متفّرّق: نزدیک‌شده"

- (۱) چهارتا
- (۲) سه‌تا
- (۳) دوتا
- (۴) یکی

معنای کلمهٔ "دوست" در کدام گزینه، با معنای این کلمه در جملهٔ دوم عبارت یکسان است؟  
 "اگر یک دوست خفته است، دوست دیگر بیدار است."

- (۱) اگر تو فارغی از حال دوستان یارا فراغت از تو میسر نمی‌شود ما را
- (۲) عاشقان را چه غم از سرزنش دشمن و دوست یا غم دوست خورم یا غم رسوایی را
- (۳) گرفتم از غم دل راه بوستان گیرم کدام سرو به بالای دوست مانندست
- (۴) نگه مکن به دو عالم از آنکه در ره دوست هرآنچه هست به جز دوست عزّی و لات است

بر پایهٔ متن زیر، مقصود از کدام واژه درست نیامده است؟  
 شبی دزدی درآمد و چادرش برداشت. خواست تا ببرد، راه ندید. چادر بر جای نهاد. بعدازآن، راه یافت. دگربار چادر برداشت و راه باز ندید، همچنین تا هفت نوبت. از گوشهٔ صومعه آواز درآمد که: "ای مرد خود را رنجه مدار که او چند سال است تا دل به ما سپرده است. ابلیس زهره ندارد که گرد او گردد. دزد را کی زهره بود که گرد چادر او گردد؟ تو خود را مرنجان ای طّزار، که اگر یک دوست خفته است دوست دیگر بیدار است."

- (۱) ما = دوست دیگر
- (۲) او = یک دوست
- (۳) خود = طّزار
- (۴) آن = ابلیس

در متن زیر چند غلط املائی دیده می‌شود؟  
 در بصره قهطی عظیم پیدا شد و خواهران متفّرّق شدند و رابعه به دست ظالمی افتاد. او را به چند درم بفروخت. آن خواجه او را به رنج و مشقّت. کار می‌فرمود، روزی بیافتاد و دستش بشکست.

- (۱) یک
- (۲) دو
- (۳) سه
- (۴) چهار

در کدام ترکیب‌ها نادرستی املائی وجود دارد؟  
 (۱) مقاومت عظیم، مردی از صلالهٔ جوانمردان  
 (۲) ملحق‌شدن به عاشورا، حسرت قافلهٔ کربلای عشق  
 (۳) مظهر استقامت، اشغال متجاوزان  
 (۴) مسجد جامع خرّمشهر، اصحاب امام حسین